

Α ν ά λ υ σ η ΕΙΚΟΝΑΣ ΡΟΥΜΠΑΙΩΦ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

- 1) ΤΡΕΙΣ ΑΓΓΕΛΟΙ: Λιώνιο συνέδριο. Οι πτέρυγες δίνουν την εντύπωση του άυλου, δηλ. απουσία κάθε γήινου βάρους. Θεός αγάπης-θυσίας. Ο μεσαίος άγγελος φαίνεται λιγότερο φηλότερος λόγω της χρήσης ανακεκλιμένου επιπέδου.
- 2) ΚΙΝΗΣΗ: Ξεκινά από το αριστερό πόδι του προς τα δεξιά άγγελου. Περνά τον άγγελο του κέντρου και σταματά στον αριστερό, όπου ηρεμεί, βλέποντας το ποτήριο. Έτσι σχηματίζεται ένας κύκλος (σύμβολο αιωνιότητας) γιατί δεν έχει αρχή και τέλος. Κέντρο, το χέρι του Πατρός, που ευλογεί τον κόσμο.
- 3) Ο ΘΕΟΣ, ΕΝΑΣ ΗΣ ΤΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ: (Άγγελοι) Κρατούν σκήπτρα-σύμβολα εξουσίας, που εδώ όμως σημαίνουν διακονία, κοινωνία αγάπης. Αυτό φαίνεται εάν ενώσουμε τα ακραία σημεία του τραpezιού με το κεφάλι του κεντρικού άγγελου, όπου σχηματίζεται ισόπλευρο τρίγωνο, δείγμα ισότητας, ενότητας της Αγίας Τριάδος, με κορυφή τον Πατέρα.
- 4) ΤΟ ΟΙΘΟΓΩΝΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ: Συμβολίζει τα 4 σημεία του ορίζοντα που θα γίνει γνωστό το Ευαγγέλιο.
- 5) ΠΛΟΣ-ΑΠΑΚΤΟΦΟ: στην επέκταση του άγγελου-Χριστού και της Σαρκώσεώς του. Είναι η Εκκλησία Του ενωμένη με αυτόν (τον άγγελο) - " λχωρίστως, ασυγχύτως" κατά την Δ' Οικουμενική Σύνοδο.
- 6) ΔΥΣ ΤΟΥ ΜΑΜΒΡΗ: Το ξύλο της ζωής, ο σταυρός του Χριστού. Εγγράφεται κάθετα στον κύκλο της αιωνιότητας και είναι ο ζωντανός άξονας της τριαδικής Α Γ Λ - Π Η Σ. Δηλαδή ο Πατέρας είναι η αγάπη που σταυρώνει, ο Υιός η αγάπη που σταυρώθηκε και το Άγιο Πνεύμα είναι ο σταυρός, η δύναμη της αγάπης.
- 7) ΑΠΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΡΟΣΩΠΩΝ: Στη συμβολική γλώσσα οι κυρτές καμπύλες σημαίνουν την έκφραση, την ομιλία, την αποκάλυψη. Έτσι ο Πατήρ (κυρτή καμπύλη) στραμμένος προς τον Υιό συν-ομιλεί και ο Υιός ακροάζεται (κοίλη καμπύλη: υπακοή, προσευχή, αυτοπάρνηση και δεκτικότητα). Το δεξί χέρι του Πατέρα ευλογεί. Ο Υιός δέχεται την ευλογία και με την ίδια κίνηση την προσφέρει στον κόσμο, ενώνοντας τα δύο άκτυλα (δηλ. δύο φύσεις του Χριστού). Αντίθετα το Άγιο Πνεύμα (δεξιός Άγγελος) δεν ευλογεί αλλά δείχνει την κατεύθυνση της ευλογίας στον κόσμο [το τραπέζι με τα φαγητά-κέντρο ο αινός, που είναι σύμβολο της θυσίας του Χριστού (θεία Ευχαριστία)]
- 8) ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ: Στην αγιογραφία έχουν τη δική τους γλώσσα
π.χ. το βαθύ πορφυρό: η θεία αγάπη
τα βαθύ γαλάζιο: η ουράνια αλήθεια
το χρυσό: η θεία πληρότητα, η θεία αφθονία κλπ.
Έτσι η αγιογραφία γίνεται ένα παράθυρο στον ουρανό, μια σκάλα που ανεβαίνει ο άνθρωπος για να συναντήσει το Θεό.

Από το βιβλίο : Η τέχνη της Εικόνας-θεολογία της
Θραϊότητας (Πάυλου Ευδοκίμου) σ. 187-

ΣΧΕΔΙΟ 8α/0011Ε

